

Η 28η Οκτωβρίου στο Διδυμότειχο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Με επίκεντρο τον πανηγυρίζοντα μεγαλοπρεπή Καθεδρικό Ναό του Διδυμοτείχου, στο κωδωνοστάσιο του οποίου υψώνεται αυτές τις μέρες υπερμεγέθους ελληνική σημαία 90 τετραγωνικών μέτρων, εορτάσθηκε η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου του 1940 και η θρησκευτική εορτή της Παναγίας της Ελευθερωτριάς.

Των ιερών ακολουθιών του Πανηγυρικού Εσπερινού, της Θείας Λειτουργίας και της εν συνεχεία Δοξολογίας, επι τη εθνική εορτή, προέστη ο οικείος **Μητροπολίτης Διδυμοτείχου**, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, ο οποίος σχολιάζοντας το περιεχόμενο και το μήνυμα του εορτασμού τόνισε: «Αν σήμερα η ελληνική κοινωνία βιώνει μια συνεχή ένταση ανάμεσα στην ανάγκη να διατηρήσει τά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ελληνικής ταυτότητας και στην πρόκληση να ενταχθεί σε ένα ευρύτερο διεθνές πλαίσιο, ο εορτασμός της 28ης Οκτωβρίου

επαναφέρει τη μνήμη, την κρίση, το νου και την ψυχή μας σε κεντρικά και θεμελιώδη δεδομένα τής ανθρώπινης ύπαρξης όπως· η ελευθερία, η θυσία, η κοινότητα, η ανθρωπιά, η υπομονή, η ελπίδα για μία ανάσταση και τελικά ό,τι συνιστά την αλήθεια για τον έλληνα.

Ο αγώνας του '40 ήταν καί είναι, ένα συλλογικό παράδειγμα μέ τή δυναμική της ενότητας καί του αγώνα των ελλήνων πού πίστευσαν καί τίμησαν τήν ταυτότητά τους καί τόν τόπο τους, την Πατρίδα τους. Αυτή τήν τιμή και την πίστη και την ταυτότητα αντικρίζουμε στους επώνυμους και ανώνυμους ήρωες του Αλβανικού Έπους καί τους τιμούμε καθώς η τιμή δεν είναι μια τυπική αναγνώριση, αλλά ανάδειξη της βαθύτερης στάσης ζωής που θεμελιώνει την κοινωνική και προσωπική ηθική. Η ηχηρή άρνηση του 1940, τό κοινό ΟΧΙ και ό,τι αυτό έφερε στη συνέχεια για τον ελληνισμό, είναι έκφραση της ιδιοπροσωπίας του σε μια κρίσιμη στιγμή της ιστορίας του...

»Ο σύγχρονος ελληνισμός έχει ανάγκη να προσεγγίσει τέτοιες μνήμες όχι ως μνημειακό σχήμα, αλλά ως αφορμή κριτικής σκέψης και επανατροφοδότησης του συλλογικού τρόπου του βίου του καί καλείται να διακρίνει ανάμεσα στον ιστορικό πυρήνα των γεγονότων και στις εκ των υστέρων προσλήψεις τους. Καλείται να βρει τρόπους, για να νοηματοδοτηθεί η σύγχρονη ελληνική ταυτότητα από αυτό το ΟΧΙ, από την ενεργό μνήμη της αντίστασης, από το παράδειγμα της συλλογικής ευθύνης και του συλλογικού βίου ως θυσίας, ως λόγου αλήθειας και ζωής έναντι του πολέμου και του θανάτου, ως στάσης ελευθερίας, ως συνέχειας ενός πολιτισμού που πιστεύει στη ζωή. Ταυτόχρονα καί ως αφορμή αυτοκριτικής για τον τρόπο με τον όποιο αφηγούμεθα το παρελθόν μας, καί πως διαβάζουμε τό παρόν ως καθοριστικό του μέλλοντος μας. Μόνον έτσι η ιστορική μνήμη μας οδηγεί από το χθες στο σήμερα και από το σήμερα στο αύριο, όταν μετατρέπεται σε ζωντανό στοιχείο, σε μια κοινωνία πού αναγνωρίζει τη μακρά ιστορική της συνέχεια, τη διαχρονία της ως αξία...

»Άλλωστε και η θρησκευτική εορτή της Αγίας Σκέπης που τιμούμε σήμερα δεν είναι μόνο ένα ιστορικό γεγονός αλλά είναι ένα διαρκές και διαχρονικό θαύμα, καθώς η Παναγία μας είναι Αυτή που προστάτευσε ανα τους αιώνες και προστατεύει μέχρι σήμερα τον πιστό λαό της και τον ελευθερώνει από τους ποικίλους πειρασμούς, καθοδηγώντας τον, όπως τότε, στο όρος Σινά, “ώς πύρινος στύλος” και ως “σκέπη πλατυτέρα νεφέλης”».

Μετά το πέρας της Δοξολογίας ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση στο Ηρώο της πόλεως, η κατάθεση στεφάνων και η παρέλαση της μαθητιώσης νεολαίας και των ενόπλων δυνάμεων.

Προσήλθαν εκκλησιαζόμενοι ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος Χατζηγιάννογλου, ο θεματικός αντιπεριφερειάρχης Κωνσταντίνος Βενετίδης, ο Διοικητής της XVI Μεραρχίας υποστράτηγος Γεώργιος Βάσιος και ο υποδιοικητής της, ταξίαρχος Δημήτριος Ροδάκης, ο Διοικητής της 30ής Ταξιαρχίας, ταξίαρχος Γεώργιος Οικονομάκος, ο τοποτηρητής Μουφτής Διδυμοτείχου, ο Πρόεδρος του Τμήματος Ψυχολογίας Διδυμοτείχου Νικόλαος Μακρής, αντιπροσωπείες των σχολικών μονάδων με τις σημαίες τους, αντιπροσωπείες πολιτιστικών συλλόγων και πλήθος πιστών.

